

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het derde gedeelte van de Gewone zitting van
de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa**

Straatsburg, 25-29 juni 2012

Op de dagorde van de zitting stonden volgende verslagen:

- Bezuinigingsmaatregelen - een gevaar voor de democratie en de sociale rechten (Resolutie 1884)
- De jonge opgeofferde generatie: de sociale, economische en politieke gevolgen van de financiële crisis (Resolutie 1885 en aanbeveling 2002)
- De weerslag van de economische crisis op de lokale en regionale overheden in Europa (Resolutie 1886)
- Verschillende soorten van discriminatie ten opzichte van moslimvrouwen in Europa: voor gelijkheid van kansen (Resolutie 1887)
- De situatie van de democratie in Europa:
 - De crisis van de democratie en de rol van de Staat in het Europa van vandaag (Resolutie 1888)
 - Het gebruik van migranten en vluchtelingen tijdens verkiezingscampagnes (Resolutie 1889) Rapporteur: volksvertegenwoordigster D. Dumery
- De eerbiediging van de verplichtingen en verbintenissen van Montenegro (Resolutie 1890)
- De situatie van de mensenrechtenverdedigers in de Lidstaten van de Raad van Europa (Resolutie 1891)
- De crisis van de democratische transitie in Egypte (Resolutie 1892)
- De politieke transitie in Tunesië (Resolutie 1893)
- Roma-migranten in Europa (Aanbeveling 2003)
- De onaanvaardbaarheid van beperkingen aan de bewegingsvrijheid ter bestrafing van politieke standpuntbepalingen (Resolutie 1894)
- De evolutie van de opvolgingsprocedure van de Assemblée (juni 2011-mei 2012) (Resolutie 1895)

* * * * *

Belgische delegatie bij de Assemblee:

Vertegenwoordigers

De h. Daniel Bacquelaine (MR)
De h. Piet De Bruyn (N-VA)
De h. Armand De Decker (MR)
Mevr. Daphné Dumery (N-VA)
De h. Philippe Mahoux (PS)
De h. Patrick Moriau (PS), Voorzitter
De h. Stefaan Vercamer (CD&V)

Plaatsvervangers

De h. Guy Coëme (PS)
Mevr. Cindy Franssen (CD&V)
De h. Danny Pieters (N-VA)
Mevr. Fatiha Saïdi (PS)
De h. Ludo Sannen (sp.a)
De h. Dirk Van der Maelen (sp.a)
Mevr. Kristien Van Vaerenbergh (N-VA)

* * * * *

Tijdens de zitting hebben volgende personen de Assemblee toegesproken:

- De h. Sali Berisha, Eerste minister van Albanië
- De h. Steingrímur Sigfússon, minister van Economie van IJsland
- De h. Edmond Haxhinasto, Vice-eersteminister en minister van Buitenlandse zaken van Albanië, Voorzitter van het Ministercomité
- De h. Zoran Milanović, Eerste minister van Kroatië
- De h. Mustapha Ben Jaafar, Voorzitter van de *Assemblée constituante* van Tunesië
- De h. Rudko Kawczynski, Voorzitter van het Europese Roma en Nomaden Forum

* * * * *

Tijdens de zitting heeft *volksvertegenwoordiger P. Moriau* een schriftelijke verklaring ingediend aangaande:

De situatie in Irak (Schriftelijke verklaring nr. 524)

Overwegende dat een van de doelstellingen van de Raad van Europa de bevordering is van een vreedzaam beleid voor het oplossen van interne of externe conflicten in de wereld,

Vaststellende dat Irak bemoedigende vooruitgang boekt:

- richt de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa een oproep tot alle politieke partijen van Irak en spoort hen aan om hun geschillen bij te leggen, en dat enkel middels een constructieve en inclusieve dialoog;
- moedigt de Assemblee de regering van Irak aan bij hun inspanningen als ontluikende regionale politieke deelnemer voor het nucleaire programma van Teheran, door de organisatie in Bagdad van een dialoog/debat tussen Iran en de zes grootmachten (5+1) om een vreedzame oplossing voor die kwestie te bereiken;
- wenst de Assemblee de samenwerkingsmogelijkheden van de Raad van Europa met de regering van Irak te bestuderen op het vlak van mensenrechten en democratie, en meer bepaald de gelijkheid tussen mannen en vrouwen.

* * * * *

Toespraak van de h. Sali Berisha, Eerste minister van Albanië

In zijn toespraak verklaarde de h. Sali Berisha, Eerste minister van Albanië, dat de Raad van Europa sinds de val van de verschrikkelijke dictatuur steeds een grote steun voor Albanië geweest is. Hij herinnerde eraan dat Albanië een aanzienlijke weg heeft afgelegd sinds de twee decennia die volgden op de val van de dictatuur en hij betuigde zijn dank aan de Raad van Europa die steeds aan de zijde van zijn land stond bij hun inspanningen voor de uitbouw en de versterking van de democratie, de eerbiediging van de mensenrechten en de rechtsstaat.

De Eerste minister verklaarde tevens dat het voorzitterschap van het Ministercomité dat zijn land thans waarneemt, een hoogtepunt vormt bij de honderdste verjaardag van de onafhankelijkheid die Albanië dit jaar viert. Het Albanese Voorzitterschap hecht veel belang aan de fundamentele waarden van de Raad van Europa. “*Verenigd in diversiteit*” is het motto van het Voorzitterschap.

In zijn interventie deed *senator P. De Bruyn* het relaas van het incident van vorige maand toen de Albanese vice-eerste minister en minister van defensie verklaard had dat de personen die deelgenomen hadden aan de “Gay parade” - die voor de eerste maal in Tirana georganiseerd werd - verdienden “met knuppels geslagen” te worden. De Eerste minister heeft die verklaring als onaanvaardbaar en overdreven bestempeld. De senator wou weten wat de regering van de h. Berisha voorziet om homofobe opmerkingen en daden van leden van zijn regering en zijn administratie te vermijden? Hij wou weten wat de Eerste minister zal doen om de rechten van hoblebi's te laten eerbiedigen door hooggeplaatste overheidspersonen?

In zijn antwoord drukte de Eerste minister van Albanië er op dat elke burger het recht heeft om zijn seksuele geaardheid geëerbiedigd te zien. Er bestaat een uitstekende wet op dat vlak en er is een commissaris die zich met die kwestie bezighoudt. Voor de eerste keer in de geschiedenis van zijn land, kon de “Gay parade” georganiseerd worden. Hij verklaarde dat zijn regering die bevolkingsgroep volledig ondersteund heeft en opgeroepen heeft tot tolerantie. Het is inderdaad zo dat er de zeer ongelukkige uitspraak was van een regeringslid, maar dat heeft verder geen weerslag gehad. Twee weken geleden werd er een belangrijke conferentie georganiseerd tegen homofobie ter ondersteuning van de anti-discriminatiemaatregelen. Die conferentie was een groot succes, hetgeen van essentieel belang is. Enkele jaren geleden was het nog een taboeonderwerp, maar dat is niet langer het geval. Overal wordt open over die gemeenschap gesproken en zij kan haar stem in het openbaar laten gelden en zich vrij vertonen. Er is dus wel degelijk sprake van een positieve evolutie.

* * * * *

Bezuinigingsmaatregelen - een gevaar voor de democratie en de sociale rechten (Resolutie 1884)

De Assemblee vreest dat de huidige besparingsprogramma's die een aantal Europese regeringen voeren als antwoord op de economische crisis, hun doel niet bereiken, maar de crisis alleen maar verergeren. Zij maakt zich zorgen over de diepgaande gevolgen van die programma's op de normen inzake democratie en sociale rechten.

Bovendien onderstreept de Assemblee dat de uitvoering van die besparingsmaatregelen vaak verbonden is aan instanties die vraagtekens oproepen inzake democratische controle en legitimiteit, zoals de trojka van het IMF, BCE en de Europese Commissie.

In die context zendt de Assemblee een sterk signaal uit door een wezenlijke omschakeling te vragen van de besparingsprogramma's zodat de nadruk niet enkel meer zou liggen op het terugschroeven van de uitgaven voor sociale zaken zoals pensioenen, gezondheidsdiensten of kindergeld.

De Assemblee vraagt aan de Europese regeringen maatregelen voor de verhoging van de overheidsinkomsten door de hoge inkomstencategorieën en het grondbezit meer te belasten, door de belastinginning en de efficiëntie van de fiscale administratie te verbeteren en door de strijd tegen fiscale fraude en ontduiking op te drijven. Zij meent dat de mogelijkheden onderzocht moeten worden om nieuwe belastingen in te voeren op bepaalde financiële transacties.

Voor de Assemblee moeten de huidige budgettaire consolidatieprogramma's aangevuld worden met maatregelen gericht op duurzame economische groei, met inbegrip van het scheppen van nieuwe kwaliteitsjobs.

* * * * *

De jonge opgeofferde generatie: de sociale, economische en politieke gevolgen van de financiële crisis (Resolutie 1885 en aanbeveling 2002)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat door de economische instabiliteit die heel Europa treft, de jongeren af te rekenen hebben met nooit eerder geziene moeilijkheden. De jonge generatie wordt op onevenredige getroffen door werkloosheid, sociaal-economische ongelijkheden, armoede en uitsluiting, zodat hun autonomie, waardigheid en welzijn een snelle uitholling kennen.

Europa riskeert daarom niet alleen een "verloren generatie" van ontgoochelde jongeren te zien verschijnen, maar ook een kentering van haar politieke stabiliteit, samenhang en sociale vrede, alsook van haar ontwikkelingsperspectieven op lange termijn in een wereldcontext.

De Assemblee meent dat jongeren niet alleen een essentiële troef voor een verouderend Europa zijn, maar daarnaast ook sleutelactoren in de samenleving om de crisis te overwinnen. Om vooruitgang en voorspoed te kennen, moet Europa de solidariteitsmechanismen tussen de generaties opnieuw aanwakkeren en tot een betere bevoegdheidsverdeling met de jonge generatie op politiek en sociaal-economisch vlak komen. Er moet daarom meer steun verleend worden aan en meer geïnvesteerd worden in de jonge generatie.

De Assemblee stelt een aantal maatregelen voor die gericht zijn op een betere integratie van de jongeren in de samenleving door actief burgerschap, sociale dialoog en kansen op duurzame jobs. Dat betekent met name het streven naar een beter jeugdbeleid, jobcreatie, meer permanente vormingsmogelijkheden en sociale bescherming, alsook het aanwakkeren van het entrepreneurschap bij jongeren en van publiek-private partnerschappen tussen de sociale actoren.

* * * * *

De weerslag van de economische crisis op de lokale en regionale overheden in Europa (Resolutie 1886)

Ten gevolge van de economische crisis hebben lokale en regionale overheden in heel Europa af te rekenen met belangrijke verminderingen van hun rechtstreekse inkomsten en van de middelen die zij ontvangen via de nationale begrotingen, terwijl de vraag naar lokale overheidsdienstverlening juist toeneemt.

De Assemblee meent dat er globale en vernieuwende strategieën uitgewerkt moeten worden om de lokale en regionale overheden te helpen de crisis te overwinnen en hun financiële toestand gezonder te maken. Zij meent dat het beleid zou moeten steunen op partnerschappen tussen publieke-, private- en verenigingsactoren en gericht zou moeten zijn op het kwaliteitsbehoud van openbare dienstverlening voor alle lagen van de bevolking, vooral voor de groepen die een bijzondere bescherming nodig hebben zoals kinderen, ouderen en mindervaliden.

De Assemblee roept de Lidstaten op om een gepast nationaal hervormingsproces op te starten op basis van een aantal richtbeginselen. Zo moeten regeringen via hun wetgevend en fiscaal kader aan de lokale en regionale overheden een zekere speelruimte geven voor het vastleggen van de belastinggrondslag en -tarieven, waarbij evenwichtige financieringsmodaliteiten voor de lokale begrotingen behouden blijven. Er moet ook gesleuteld worden aan de efficiëntie en het rendement van de lokale dienstverlening. Al die nationale programma's moeten steunen op een gecoördineerde aanpak en een regelmatige uitwisseling van goede praktijken op Europees niveau.

* * * * *

Verskillende soorten van discriminatie ten opzichte van moslimvrouwen in Europa: voor gelijkheid van kansen (Resolutie 1887)

In de Lidstaten van de Raad van Europa waar de islam niet de godsdienst van de meerderheid van de bevolking is, hebben moslimvrouwen af te rekenen met verschillende vormen van discriminatie zowel als vrouw, als lid van een minderheidsgodsdienst en soms ook als migrant. Moslimvrouwen zijn vaak het slachtoffer van stereotype voorstellingen, waarbij hun identiteit herleid wordt tot hun godsdienstige overtuigingen.

De Assemblee meent dat het tijd is voor een nieuwe aanpak, vermits vele moslimvrouwen voorstander zijn van verandering. In plaats van afgezonderd, gestigmatiseerd of opgesloten te worden in stereotypen, moeten de moslimvrouwen aangemoedigd worden in hun zoektocht naar gelijkheid in de samenleving.

De Assemblee vraagt daarom aan de Lidstaten om een reeks maatregelen in te voeren ter bestrijding van de discriminatie op het vlak van de toegang tot gezondheidszorgen, onderwijs, tewerkstelling, ...

Daarnaast moeten de Lidstaten ook positieve maatregelen invoeren waardoor moslimvrouwen een grotere rol kunnen spelen bij hun onafhankelijkheidsproces. Het investeren in onderwijs, het aanmoedigen van netwerking en van de deelname aan het burgerlijke en politieke leven en het begeleiden van moslimvrouwen bij hun beroepsontwikkeling, zijn sleutelmaatregelen om hen te sensibiliseren voor hun rechten en hen te steunen bij hun ontplooiing.

De Assemblee vraagt verder ook dat de Lidstaten de bescherming zouden waarborgen van alle vrouwen in Europa tegen elke vorm van geweld, ongeacht hun godsdienst, cultuur, nationaliteit,...

* * * * *

De situatie van de democratie in Europa

“De democratie in gevaar: de rol van de burgers en de staat van vandaag”

- De crisis van de democratie en de rol van de Staat in het Europa van vandaag (Resolutie 1888)

Na het losbarsten van de wereldwijde economische en financiële crisis in 2008, stonden vele Europese democratieën machteloos tegenover de krachten van de markt, en hebben zij diensgevolge nog meer geleden door het verlies van hun geloofwaardigheid bij de burgers.

De burgers van vele Lidstaten hebben een groot deel van hun “volkssoevereiniteit” verloren, die de enige bron is van legitieme politieke macht.

Over het algemeen kan een Staat niet standvastig zijn zonder een levendige en sterke democratie, en omgekeerd heeft een sterke democratie een stevige Staat nodig om tegemoet te kunnen komen aan de verwachtingen van de burgers, meer bepaald op het vlak van sociale rechtvaardigheid.

In haar resolutie schuift de Assemblee een aantal denksporen naar voren om de democratie te verstevigen en de Staat meer verantwoordelijk te maken:

- de verbetering van de representativiteit van de bestaande representatieve democratische structuren, met inbegrip van de invoering van elementen van directe democratie;
- de verhoogde samenwerking met andere landen, vermits vele actiedomeinen het nationale niveau overstijgen;
- de ontwikkeling van strategieën voor de vermindering van de overheidsschulden, met behoud van economische groei en sociale integratie;
- de uitwerking van groei- en moderniseringsstrategieën voor de samenleving, vooral door te investeren in nieuwe structuren en projecten voor duurzame ontwikkeling.

* * * * *

- Het gebruik van migranten en vluchtelingen tijdens verkiezingscampagnes (Resolutie 1889)

In haar interventie drukte *volksvertegenwoordigster D. Dumery, rapporteur voor de commissie migratie, vluchtelingen en ontheemden*, er op dat de resolutie verschillende aanbevelingen bevat die zich richten tot de regeringen, maar dat zij, als verslaggeefster, een boodschap van parlementslid tot parlementslid wil overbrengen. Zij verklaarde dat het niet eenvoudig geweest was om het verslag op te stellen. De commissie heeft een aantal levendige vergaderingen gehad alvorens zij tot een compromis kon komen. Zij merkte op dat de titel van het verslag voor zich spreekt. De laatste maanden kon men inderdaad een stijging vaststellen van het negatieve gebruik van migranten en vluchtelingen tijdens verkiezingscampagnes. Vele factoren droegen daartoe bij. Eerst is er de angst voor de toekomst, die veroorzaakt werd door de economische crisis en de sociaal-demografische veranderingen en die leidde tot een gebrek aan vertrouwen van de burgers in de regeringen om de migratiestromen te beheren. Dat gebrek aan vertrouwen werd op de spits gedreven door het discours van bepaalde politieke partijen. Dat leidde tot een gevoel van verlies van controle, initieel veroorzaakt door de globalisering en daarna verergerd door de ineenstorting van de economieën en de arbeidsmarkt. De terroristische aanslagen zoals die van 9/11 en andere tragische gebeurtenissen in Europa hebben eveneens bijgedragen tot een stijging van de xenofobie en de islamofobie, waardoor antisemitische, populistische en xenofobe partijen vrij spel kregen en aan belang wonnen op het politieke schaakbord.

Verkiezingscampagnes vormen een uniek platform voor die partijen, die de kans dan ook gegrepen hebben. Op nationaal en Europees vlak werden er reeds rechtsmiddelen en verschillende verdragen uitgewerkt om dergelijke daden strafbaar te maken. Spreekster heeft verder ook gewezen op het belang van media en opiniepeilingen. Media spelen een belangrijke rol bij de beeldvorming van migranten. Bepaalde Lidstaten hebben reeds beperkingen ingevoerd aan de boodschappen die tijdens verkiezingscampagnes worden verspreid. Hun impact is inderdaad zeer belangrijk voor de houding van de burgers, en men moet er dus op toezien dat de media evenwichtige formuleringen hanteren en zich baseren op juiste gegevens. Wat de opiniepeilingen betreft, drukte zij er op dat die niet altijd een correcte weergave zijn van de meerderheid van de publieke opinie. Een van de aanbevelingen is daarom de uitwerking van een communicatiebeleid over de werkelijkheid achter de migratiestromen. Men moet vermijden dat er onnodig argwaan wordt gewekt inzake immigratie. Zij wees er ook op dat het belangrijk is dat politici en parlementsleden maatregelen nemen om de integratie van migranten te bevorderen door hun de mogelijkheid te geven de taal, de gewoonten en de wetten van het land van onthaal te leren. Door een geslaagde integratie kunnen spanningen en geweld verminderd worden, omdat men niet langer de andere zou zien als vijand, als vreemdeling. De volksvertegenwoordigster verklaarde dat de huidige economische situatie de zaken niet vergemakkelijkt heeft. De crisis geeft gemakkelijke argumenten aan xenofobe partijen: “die vreemdelingen die ons werk komen afpakken”, ... Hetgeen misschien waar is in bepaalde gevallen, maar migranten worden vaak ook uitgebuit door de werkgevers, bijvoorbeeld door hen aan te nemen zonder arbeidsovereenkomst. Een strengere controle op zwartwerk of te lage verloningen zou discriminatie op de arbeidsmarkt vermijden. Vermits het moeilijk is een politieke partij de straffen, is het belangrijk dat verkiezingscommissies politieke verantwoordelijken zouden kunnen straffen bij wangedrag voor of tijdens verkiezingscampagnes. In die context verklaarde zij het amendement van de politieke commissie te kunnen steunen dat aan de Commissie van Venetië een onderzoek over dit thema vraagt en, in voorkomend geval, de aanpassing van de code van goede verkiezingspraktijken. Tot slot wees zij erop dat de aanbevelingen, indien zij door de regeringen gevolgd worden, een beter begrip van migranten en vluchtelingen mogelijk maakt.

In zijn tussenkomst deed *volksvertegenwoordiger S. Vercamer* vooreerst opmerken dat migratie een moeilijk onderwerp is. Misschien behoort het tot de menselijke natuur het nieuwe en het onbekende te wantrouwen. Hij wees er op dat een beleid dat enkel de positieve aspecten van migratie belicht zijn doelstelling niet bereikt. De extreem rechtse partijen, die inspelen op de angst van de mensen tijdens hun campagnes, blijven succes boeken. Hij geeft de aanbevelingen van de resolutie dan ook een onvoldoende.

Spreekster deed daarna opmerken dat de ironie wil dat de partij van Mevr. Dumery zelf een populistisch discours hanteert. Om zich daarvan te overtuigen volstaat het een blik te werpen op de blog van haar partij inzake migratie. De rapporteur wijst erop dat de geschiedenis van de migratie niet enkel negatief mag zijn, maar dat ook de positieve aspecten benadrukt moeten worden. Zij heeft dan ook nog werk op haar eigen blog! Spreekster hoopt dat zij daarbij haar eigen aanbeveling zal naleven.

Spreker verklaarde ervan overtuigd te zijn dat men moet evolueren naar een ander migratiebeleid en dat het tijd is voor een *mea culpa*. In het verleden werden migranten aan hun lot overgelaten. Door de druk van de opkomst van extreem rechts zag men het ontstaan van een beleid van overbescherming en het infantiliseren van migranten, dat de echte problemen ontkende en enkel de positieve elementen van migratie belichtte. Daardoor voelden de mensen zich nog meer in de steek gelaten door de politieke partijen en hadden zij het gevoel dat er geen gevolg gegeven werd aan hun ongenoegen.

Spreker deed opmerken dat er recent een totale kentering gekomen is in het denken over migratie. In het verleden vertrok men van het idee dat migratie verminderd of stopgezet moest worden. Nu denkt men in termen van “beheer” van migratie: het beheren van migratiestromen in functie van de bijdrage tot de ontwikkeling van de welvaart van het land van onthaal.

In die context moet er aan de nieuw aangekomenen een kader worden aangeboden waardoor zij in onze landen een nieuwe “thuis” kunnen uitbouwen. Migratie wordt nu gezien in een context van een geschiedenis van integratie door participatie: een job hebben, de taal leren, ... De keuze voor een integratiebeleid gesteund op participatie zal het verschil maken in het dagelijkse leven. Door de migranten de mogelijkheid te bieden deel te nemen aan onze samenleving, zowel op cultureel, sociaal, economisch en politiek vlak, leiden we hen tot een betere integratie in onze samenleving.

* * * * *

De eerbiediging van de verplichtingen en verbintenissen van Montenegro (Resolutie 1890)

De Assemblee is tevreden met de wezenlijke vooruitgang die Montenegro sinds 2010 geboekt heeft voor het nakomen van de ten opzichte van de Raad van Europa aangegane verplichtingen en verbintenissen: Montenegro heeft goed samengewerkt met de Raad van Europa, het heeft 83 verdragen geratificeerd en het heeft bijgedragen tot vele regionale en internationale initiatieven. Verder blijft Montenegro een belangrijke rol spelen bij de stabilisering van de regio. Het land heeft vele wetten aangenomen op het vlak van de rechtstaat, de democratie en de mensenrechten, en het speelt een belangrijke rol in de strijd tegen discriminatie in de regio. Montenegro levert voortdurend inspanningen om zich te richten naar de normen van de Raad van Europa, hetgeen bijdraagt tot de Europese integratie van het land.

De Assemblee is in het bijzonder tevreden met de door Montenegro geboekte vooruitgang om zijn verkiezings- en nationaliteitswetgeving in overeenstemming te brengen met de Grondwet.

Hoewel de Assemblee blij is met de gerealiseerde inspanningen, wijst zij op het feit dat vijf prioritaire aangelegenheden nog verdere inspanningen vereisen, namelijk het rechtssysteem, de rechten van de minderheden (met inbegrip van de holebi's), de strijd tegen corruptie en georganiseerde misdaad, de media en het statuut van intern ontheemden en vluchtelingen.

In afwachting van verdere vooruitgang ter zake, beslist de Assemblee dan ook de opvolgingsprocedure ten opzichte van Montenegro voort te zetten.

* * * * *

De situatie van de mensenrechtenverdedigers in de Lidstaten van de Raad van Europa (Resolutie 1891)

De Assemblee brengt hulde aan de moed en belangeloze inzet van mensenrechtenverdedigers. De Assemblee is tevreden met het feit dat, in de meeste Lidstaten van de Raad van Europa, mensenrechtenverdedigers hun werkzaamheden ongehinderd kunnen verrichten, en daarbij een wettelijke bescherming genieten.

In bepaalde Lidstaten is hun veiligheid evenwel bedreigd, vooral wanneer zij zich inzetten voor gevoelige kwesties, zoals de strijd tegen de straffeloosheid van openbare ambtenaren voor zeer zware overtredingen of voor de bevordering van de rechten van verdrukte minderheidsgroepen. Zo zijn mensenrechtenverdedigers het slachtoffer van willekeurige arrestaties, gerechtelijke, administratieve of fiscale pesterijen, of nog van lastercampagnes opgestart door (niet)-staatsactoren.

In haar resolutie herinnert de Assemblee eraan dat alle Lidstaten instaan voor de bevordering en de bescherming van mensenrechtenbeschermers en zij nodigt de Lidstaten uit ervoor te zorgen dat zij hun werkzaamheden ongehinderd kunnen uitoefenen zonder schrik te hebben voor (bedreigingen met) vergeldingsmaatregelen.

De Assemblee nodigt de Lidstaten ook uit om een einde te stellen aan de straffeloosheid van daders van overtredingen begaan tegen mensenrechtenverdedigers.

De Assemblee nodigt de nationale parlementen uit erop toe te zien dat de wetgeving inzake mensenrechtenverdedigers overeenstemt met de internationale normen ter zake.

* * * * *

De crisis van de democratische transitie in Egypte (Resolutie 1892)

Al is de Assemblee tevreden met de eerst gekozen burgerlijke President in Egypte als historische stap in de democratische transitie van het land, toch is zij ten zeerste verontrust door de recente ontwikkelingen die ernstige hinderpalen vormen voor de langzaam ontluikende democratie in Egypte.

Die hinderpalen zijn meer bepaald de ontbinding van het Parlement, de grondwettelijke veranderingen doorgevoerd door de Hoge Raad van de Strijdkrachten (die de wetgevende macht toegekend hebben aan het leger en die de President de bevoegdheden inzake begroting, buitenlandse politiek en defensie ontnomen hebben) en de invraagstelling van de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van het Grondwettelijk Hof.

De Assemblee meent dat de volgende kwesties tot de belangrijkste uitdagingen behoren: de vorm die het machtsevenwicht zal aannemen, en meer bepaald de machtsverdeling tussen het leger en de President, en verder de rol van de vrouwen en religieuze minderheden.

De Assemblee drukt erop dat de President alle Egyptenaren, hoe verdeeld zij ook zijn, gerust moet stellen bij hun streven naar veiligheid en stabiliteit, en dat hij de absoluut noodzakelijke hervormingen zal moeten opstarten voor de uitbouw van een burgerlijke administratie zonder corruptie en voor de relance van de economie.

Volgens de Assemblee is de kwestie van de nieuwe Grondwet ten zeerste symbolisch en moeten al die cruciale aspecten erin vervat worden.

De Assemblee verklaart zich bereid om haar ervaring op het vlak van democratische overgang te delen met de Egyptische instellingen om zo te helpen bij de moeilijke politieke transitie van het grootste land uit het Midden-Oosten.

* * * * *

De politieke transitie in Tunesië (Resolutie 1893)

In januari 2012 betekende de “Jasmijnrevolutie” het einde van het autoritaire regime in Tunesië en leidde dat tot democratische veranderingen in het land. Die revolutie gaf tevens de aanzet tot de “Arabische lente”, een reeks massaprotestbewegingen voor vrijheid en waardigheid in vele landen van Noord-Afrika en het Midden-Oosten.

In haar resolutie geeft de Assemblee een overzicht van de laatste ontwikkelingen in Tunesië. Ook al heeft de transitieoverheid nog af te rekenen met vele uitdagingen, zoals een moeilijke sociaal-economische situatie die een bedreiging zou kunnen vormen voor de politieke stabiliteit, het risico op moslimfundamentalisme en de ambitieuze hervormingen die nog moeten worden doorgevoerd op het vlak van justitie en veiligheid, toch is het land duidelijk op de goede weg.

De Assemblee feliciteert Tunesië voor de vrije en goed georganiseerde verkiezingen voor de “*Assemblée nationale constituante*” (ANC) die plaatsvonden in oktober 2011 en die een belangrijke eerste stap richting democratie vormden voor de bevolkingen van de Arabische lente. De Assemblee hoopt dat de toekomstige Grondwet tegemoet zal komen aan de verwachtingen van de Tunesiërs en dat hij universele waarden van mensenrechten, democratie en rechtsstaat tot regel zal verheffen.

Van haar kant spoort de Assemblee de ANC aan om het statuut van “partner voor de democratie” aan te vragen en blijft de ANC verder haar praktische bijstand aanbieden. Zij beslist de ontwikkelingen in het land nauwgezet te blijven volgen.

* * * * *

Roma-migranten in Europa (Aanbeveling 2003)

De Assemblee vreest dat de Roma behoren tot de meest gediscrimineerde en benadeelde groepen in Europa.

Roma zijn het slachtoffer van een dubbele stigmatisering, vooreerst omdat zij nomaden zijn en vervolgens omdat zij migranten zijn. Die dubbele stigmatisering is hoofdzakelijk gebaseerd op drie sterk ingeburgerde vooroordelen, zijnde: alle Roma zijn nomaden, het zijn allemaal vreemdelingen en illegale migranten.

De Assemblee doorbreekt die vooroordelen door te wijzen op de realiteit in Europa: minder dan 20% van de Roma zijn nomaden; de Roma maken sinds meer dan 700 jaar deel uit van de Europese samenleving en de meeste van hen hebben de nationaliteit van het land waar zij leven; het merendeel van zij die migreren doen dat op basis van hun recht op bewegingsvrijheid.

In haar aanbeveling wenst de Assemblee de aandacht van het Ministercomité te vestigen op verschillende verontrustende kwesties, met name het recente uitwijzingsbeleid in Lidstaten van de Raad van Europa, het aantal staatloze Roma in Europa en de discriminatie ten opzichte van Roma-migranten bij de toegang tot onderwijs, gezondheidsdiensten, tewerkstelling en huisvesting.

De Assemblee stelt daarom een aantal duidelijke maatregelen voor aan het Ministercomité om die problemen aan te pakken.

* * * * *

De onaanvaardbaarheid van beperkingen aan de bewegingsvrijheid ter bestraffing van politieke standpuntbepalingen (Resolutie 1894)

De bewegingsvrijheid tussen Lidstaten van de Raad van Europa is zowel een juridische als een politieke kwestie.

De Assemblee erkent dat het internationaal recht in principe de Staten het soevereine recht geeft om te beslissen wie zij al dan niet tot hun grondgebied toelaten. Dat recht kan evenwel beperkt worden door verdragsrecht, zoals de Schengen-akkoorden.

De Assemblee wijst op het verband tussen bewegingsvrijheid en meningsvrijheid. Een aantal Lidstaten zouden misbruik gemaakt hebben van hun recht om te beslissen over de toegang tot hun grondgebied door bepaalde personen de toegang te weigeren als straf voor politieke of ideologische standpuntbepalingen.

De Assemblee is van mening dat dergelijke praktijken moeilijk verzoenbaar zijn met de regels inzake bewegingsvrijheid en met bepaalde mensenrechten zoals de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van vergadering en vereniging. Bovendien kan het weigeren van de toegang tot het grondgebied voor louter politieke meningen beschouwd worden als een misbruik van het recht om te beslissen over de toegang tot het nationale grondgebied en ook als een vorm van discriminatie zoals bepaald in artikel 14 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens. Zij veroordeelt dan ook dergelijke praktijken en herinnert eraan dat de landen die ook lid zijn van de Europese Unie gehouden zijn door de regels vastgelegd in het Europese juridische kader en, meer bepaald, door de Schengen-akkoorden.

* * * * *

De evolutie van de opvolgingsprocedure van de Assemblee (juni 2011-mei 2012) (Resolutie 1895)

De Assemblee erkent het werk dat door haar commissie voor de eerbiediging van de verplichtingen en verbintenissen van de Lidstaten van de Raad van Europa (“opvolgingscommissie”) geleverd wordt voor de begeleiding van de tien landen die momenteel onder de opvolgingsprocedure vallen (Albanië, Armenië, Azerbeidzjan, Bosnië-Herzegovina, Georgië, Moldavië, Montenegro, Russische Federatie, Servië en Oekraïne) en van de vier landen die onder de post-opvolgingsdialoog vallen (Bulgarije, Monaco, “de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië” en Turkije) bij hun inspanningen voor de volledige eerbiediging van de democratie en de rechtsstaat en voor de bescherming van de mensenrechten.

Ter gelegenheid van de 15^e verjaardag van de oprichting van de opvolgingscommissie in 1997 en in de context van de huidige hervorming van de Assemblee, zet de Assemblee haar meer algemene reflectie voort over de middelen om de opvolgingsprocedure efficiënter te maken en ervoor te zorgen dat alle Lidstaten beter hun statutaire verplichtingen nakomen.

In haar jaarlijks activiteitenverslag geeft de opvolgingscommissie tevens een overzicht van de naleving van de statutaire verplichtingen door de 33 landen die niet onder de opvolgingsprocedure, noch onder de post-opvolgingsdialoog vallen, zoals België.

Ons land wordt meer bepaald uitgenodigd om het Kaderverdrag inzake de bescherming van de nationale minderheden te ratificeren, alsook het Europees Handvest voor regionale talen of talen van minderheden.

* * * * *